

عنوان مقاله:

شرح مشکلات دیوان خواجه حسین مروی

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 5، شماره 60 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فریبا قویدل - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر ادبیات، میاندوآب، ایران

احمد علی زاده - دکتری زبان و ادبیات فارسی، استاد دانشگاه، میاندوآب، ایران

مهروی رودی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، مدیر مدرسه، میاندوآب، ایران

لیلا افراسیاب - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر ادبیات، میاندوآب، ایران

پروانه نجفی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دبیر ادبیات، میاندوآب، ایران

طاهر امیری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر ادبیات، میاندوآب، ایران

خلاصه مقاله:

خواجه حسین مروی از شاعران و هنرمندان ایرانی در عصر صفوی و معاصر شاه طهماسب صفوی است. در این پایان نامه اشعار این شاعر از حیث لغات، ترکیبات، صور خیال، صنایع بدیعی، نکات دستوری، اعلام اشخاص و اعلام جغرافیایی و اشارات تاریخی و اجتماعی مورد مذاقه و شرح و تفسیر قرار گرفته است. شعر این شاعر در عین سادگی و روانی شایان دقت و تأمل است و اشعارش، به ویژه غزلیاتش خواندنی و پرتاثیر. از شعر شاعران بزرگ (من جمله سعدی و حافظ) به تاسی از سنت ادبی دوره صفوی متأثر شده و شعرش بر اشعار چند شاعر بعد از خودش و از جمله فیضی دکنی تأثیرگذار بوده است. قالب های مورد علاقه او غزل و قصیده است که مهارت خود را در سرودن هر دوی آن قالب ها نشان داده است. به دلیل استادی شاعر در هنر خوشنویسی اصطلاحات این فن و اسامی انواع خطوط قدیمی در شعرش دیده می شود که در تصویر سازی هم از اصطلاحات هنر خوشنویسی و کتابت استفاده کرده است. به دلیل عدم دسترسی مصحح دیوان به نسخه های خطی دیوان مروی در کتابخانه های خارج از ایران متن دیوان او دربرگیرنده همه سروده های شاعر نمی تواند باشد. بعضا در متن دیوان اغلاط چاپی هم دیده می شود که کار قرائت اشعار او را مشکل کرده است. در ساختن ماده تاریخ مهارت خاصی داشته است. تشبیه رکن غالب در ایمازهای شاعر است.

کلمات کلیدی:

قرن دهم، خواجه حسین مروی، دیوان، شرح مشکلات، تصحیح، توضیح، نقد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1989910>

